

Brussels,

EU Pilot 4437/13/TAXU - Sweden

Subject: Additional questions regarding the limitation of the deductibility of interest paid on intra-group loans

Thank you very much for your response of 20 March 2013 to our query regarding the Swedish legislation limiting the deductibility of interest paid on intra-group loans.

1. Whether the Swedish legislation in practice essentially affects only interest payments to non-resident companies

The Swedish Government states inter alia that it does not share the Commission's view that the rules restricting the deductibility of interest expenses in practice affect only interest payments to non-resident companies, and that it is unlikely that domestic intra-group loans could be considered as having been made to obtain a significant tax benefit, except in the case of investment companies. In this respect, the Government underlines that tax planning is possible not only if the group includes an investment company, but also, for example, in cases where the interest recipient is a cooperative society.

The Government admits, however, that with respect to purely domestic situations, the preliminary works state that interest payments on internal loans between conventionally-taxed limited liability companies which are entitled to make group contributions to each other will not be covered by the exception. Nor is there any risk of tax avoidance, due to the right to make group contributions. On the other hand, the government states that deductions may be denied in other purely domestic situations, even where conventionally-taxed companies are involved, and not only concerning transactions between companies which are taxed according to different rules. One example which the rule is intended to cover is when large tax-deductible losses are moved between companies, primarily for tax reasons and using interest deductions.

We note in this respect, first that it is not clear to us how it can be claimed on the one hand that interest payments on internal loans between conventionally-taxed limited liability companies will never be covered by the limitation of the right to deduct,¹ and on the other hand that such cases can after all exist. As regards the example mentioned by the Swedish government, it seems that there are no obstacles for domestic groups to use group contributions in such situations.

Second, as regards cooperative societies, it is doubtful whether they are comparable to commercial companies.

---

¹ As expressly stated in the preparatory works to the provisions at issue.

Third, as noted by the Swedish Tax administration in its report "Delrapport Skatteplanering med ränteavdrag Tilläggsuppdrag avseende juridiska personer som i praktiken inte beskattas för ränteinkomster" (Dnr 131-296639-12/113, page 21), if a domestic group including a cooperative society wishes to carry out tax planning by transferring income with a right to deduct to the society, it is much easier to do so by means of a mere group contribution; there seems to be no reason to use interest payments to obtain this effect. Indeed, the tax administration pointed out that this does not seem to amount to a problem in practice.

2. Section 10d(2) of the Income Tax Act

As regards Section 10 d (2) of the Income Tax Act (the "pension fund rule"), the Swedish Government points out that it also covers foreign companies which are subject to a flat-rate tax similar to the yield tax. The rule, therefore, provides relief also in cases where interest expenses are paid to companies resident in such Member States. This means that the provision deals with both conventionally-taxed and flat-rate taxed foreign companies. The Government emphasises particularly that the pension fund rule is simply a "help rule" to the 10% rule, and was produced so that the rules restricting interest deductibility will be able to function also with tax systems that do not involve conventional taxation.

In view of the above, the Commission would be grateful if the Swedish Government could reply to the following additional questions.

3. Questions

1. Could the Swedish Government provide concrete and detailed specific examples of cases where the limitation of the right to deduct, which is the subject of their EU Pilot procedure, would also cover payments to resident affiliated conventionally taxed companies?
2. Could the Swedish Government give concrete examples of foreign flat-rate taxes similar to the yield tax which would fall within the scope of Section 10(d)(2) of the Income Tax Act ("the pension fund rule")? A specification of exactly what would be required to qualify in terms of tax rate and design of the tax system would be very much appreciated, as well as a precision whether only companies managing pensions could benefit from the provision.

Finansdepartementet

Europeiska Kommissionen
Generalsekretariatet för skatte- och
tullunionen
B-1049 Bryssel
Belgien

Kompletterande frågor om avdragsrätten för ränta som betalas avseende koncerninterna lån (EU Pilot 4437/13/TAXU-Sweden)

---

1. Inledning

Den 20 mars 2013 svarade Sverige på kommissionens frågor om de svenska ränteavdragsbegränsningsreglerna i 24 kap. 10 b–10 f §§ inkomstskattelagen (1999:1229), i lydelse från den 1 januari 2013. Enligt kommissionen förefaller reglerna innebära en inte rättfärdigad restriktion mot artikel 49 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt artikel 31 i avtalet om det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Av regeringens svar framgår att Sverige anser att ränteavdragsbegränsningsreglerna inte innebär någon inskränkning av etableringsfriheten. Vidare anser regeringen att om en sådan inskränkning ändå skulle anses föreligga, så kan reglerna rättfärdigas och att de är proportionerliga.

I en skrivelse den 8 maj 2013 ställer kommissionen två kompletterande frågor till Sverige. För det första efterfrågas konkreta och detaljerade exempel på fall där begränsningsreglerna även omfattar betalningar till närstående bolag som hör hemma i Sverige och som är konventionellt beskattade. Vidare efterfrågas konkreta exempel på utländska skattesystem liknande avkastningsskatten som skulle kunna omfattas av den kompletterande regeln i 24 kap. 10 d § andra stycket inkomstskattelagen samt en specifikation av vad som krävs för att kvalificera vad gäller skattesats och utformning av systemet. Det efterfrågas även en precisering av om endast bolag som hanterar pensioner kan använda denna regel.

2. Den svenska regeringens svar

Fråga 1

På den här punkten kan det inledningsvis påpekas att ett missförstånd verkar ha uppkommit beträffande skillnaden mellan å ena sidan företag som kan utbyta koncernbidrag och å andra sidan företag som inte har denna möjlighet.

För att två företag ska kunna utbyta koncernbidrag krävs bland annat att ett villkor om kvalificerat ägande är uppfyllt. Det ena företaget ska, direkt eller indirekt, äga mer än 90 procent av andelarna i det andra företaget. Koncernbidrag innebär att det ena företaget gör en värdeöverföring till det andra företaget, varpå givande företag gör avdrag för överföringen samtidigt som mottagaren tar upp den till beskattning. Något krav på sådant kvalificerat ägande som gäller för koncernbidrag finns inte för att två företag ska ingå i en intressegemenskap enligt reglerna om ränteavdragsbegränsningar. De reglerna träffar således en vidare krets av företag, där det kan ingå företag som inte kan utbyta koncernbidrag med varandra. Enligt ränteavdragsbegränsningsreglerna anses företag vara i intressegemenskap med varandra om ett av företagen, direkt eller indirekt, genom ägarandel eller på annat sätt har ett väsentligt inflytande i det andra företaget eller om företagen står under i huvudsak gemensam ledning. Uttrycket väsentligt innebär att i vart fall en ägarandel strax under 50 procent kan beaktas.

Företag som med skatterättslig verkan öppet kan flytta värden mellan sig genom koncernbidrag träffas inte av det undantag från ventilen för affärsmässigt motiverade förhållanden och kompletteringsregeln för företag som är skattskyldiga till avkastningsskatt, som bland annat förutsätter att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån. I andra fall kan, som framförts i yttrandet den 20 mars 2013, avdrag nekas i rent interna situationer även när det rör sig om konventionellt beskattade företag. Ett exempel som regeln är avsedd att träffa är när stora skattemässiga underskott flyttas mellan företag, främst av skatteskal, med hjälp av ränteavdrag. I nuläget finns det inga konkreta exempel där regeln har tillämpats i rättspraxis.

Fråga 2

Den svenska regeringen ställer sig frågande till vilken relevans den information som här efterfrågas har för det nu aktuella ärendet, men följande kan ändå nämnas med anledning av frågan.

Som framgår av regeringens yttrande i ärendet den 20 mars 2013 ingår bland de svenska reglerna om ränteavdragsbegränsningar en särskild regel som kompletterar övriga regler, däribland den s.k. tioprocentsregeln och den s.k. ventilen.

Den särskilda regeln – den s.k. kompletteringsregeln – gäller för företag som inte är konventionellt beskattade utan beskattas enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt. För svensk del är det fråga om bland annat livförsäkringsföretag och pensionsstiftelser. Ränteutgifter med sådana subjekt som mottagare får dras av om räntan inte överstiger en viss nivå.

Utländska företag, som inte omfattas av lagen om avkastningsskatt, men som i utlandet beskattas på ett likartat sätt och betalar skatt som minst motsvarar avkastningsskatten omfattas också av kompletteringsregeln. Även räntebetalningar till sådana företag får alltså dras av om räntan inte överstiger den angivna nivån. Därigenom kommer den som betalar räntan att med avseende på avdragsrätten behandlas lika oavsett om räntebetalningen går till ett svenskt eller utländskt företag, när dessa beskattas på ett likartat sätt och betalar skatt på samma nivå. Om förutsättningarna för detta är uppfyllda måste bedömas vid rättstillämpningen i det enskilda fallet, med ett konkret utländskt företag för ögonen. En sådan prövning av om förutsättningarna är uppfyllda skulle t.ex. kunna avse en dansk pensionsstiftelse. I den aktuella lagbestämmelsen finns det inte något krav på att verksamheten ska röra hantering av pensioner för att ett utländskt företag ska kunna omfattas av regeln.

Till ledning för bedömningen har i förarbetena till bestämmelsen bland annat angivits följande (prop. 2012/13:1, volym 1, s. 244). ”Med beskattas på ett likartat sätt menas att företaget ska vara skattskyldigt till en schablonmässigt beräknad skatt där skatteuttaget beräknas utifrån värdet av den skattskyldiges tillgångar. Vidare förutsätter det att den schablonmässigt beräknade skatten ersätter konventionell beskattning för den verksamhet som omfattas av schablonbeskattningen. Dessutom krävs att den skatt som faktiskt ska betalas av företaget tas ut på en nivå som minst motsvarar avkastningsskatt enligt den lägre skattesats som anges i 9 § lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel, dvs. 15 procent.”

Den svenska regeringen står naturligtvis till kommissionens förfogande med ytterligare upplysningar i detta ärende om så önskas.

Brussels, 21/06/2013

EU Pilot 4437/13/TAXU - Sweden

Subject: Additional questions regarding the limitation of the deductibility of interest paid on intra-group loans

Thank you very much for your response of 3 June 2013 to our additional questions regarding the Swedish legislation limiting the deductibility of interest paid on intra-group loans.

We understand your reply as stating that the interest disallowance provisions at issue are applied in the same way to payments to resident and non-resident companies in cases where the conditions for eligibility for group contributions are not fulfilled (inter alia where the common ownership between the companies concerned is inferior to 90%).

First, our conclusion is that in cases where the conditions for eligibility for group contributions are fulfilled, there is indeed a differential treatment of non-residents inasmuch as cross-border groups fulfilling that condition are liable to be subject to the interest deduction disallowance, contrary to resident groups fulfilling the same conditions.

Second, we are not certain how to reconcile your aforementioned statement with the following extract from the preparatory works to the relevant provision¹, which appears to confirm that where the loan is granted between Swedish companies the interest deduction disallowance is not intended to apply since the interest deduction would in such cases be equated by a corresponding taxable interest in the hands of the lender:

“Vid tillämpningen av det föreslagna undantaget ska en bedömning göras i varje enskilt fall med beaktande av samtliga relevanta omständigheter för att avgöra om det huvudsakliga skälet till att transaktionerna vidtagits och avtalsförhållandena uppstått är för att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån. Denna bedömning måste ske på intressegemenskapsnivå för att reglerna ska träffa de aktuella situationerna. Det bör uttryckligen framgå av bestämmelsen. Att bedömningen ska göras på intressegemenskapsnivå har av vissa remissinstanser tolkats som att avdrag ska vägras om t.ex. ett svenskt moderföretag tar ett lån från sin svenska internbank för att ge ett kapitaltillskott till ett dotterföretag i ett annat land för att dotterföretaget ska kunna uppnå en skattefördel i det landet. Detta är dock inte avsikten eftersom ränteavdraget i ett sådant fall balanseras av en motsvarande ränteintäkt. Skälet till varför ett kapitaltillskott har lämnats ska i ett sådant sammanhang inte påverka bedömningen av skuldförhållandet.”

¹ Prop. 2012/13:1 p. 252-253.

We would be grateful for clarifications in this respect.

Third, the only example given in the reply of potential cases where the interest deduction disallowance might apply to conventionally taxed resident groups concerns a very specific form of abuse, namely a scenario where large deficits are transferred between companies using interest deductions mainly for tax reasons. Moreover, you are not aware of any practical examples in Swedish case-law where the interest deduction disallowance has been applied to a resident group of commercial companies.

Our complainants point out that such cases are very unlikely to occur as it would require a joint venture situation where one company is in a loss position and all owners agree to support the operations by moving capital to earn interest income in equal shares, which in practice would be very difficult to manage. They also inform us that the vast majority of companies within Swedish groups are wholly owned and eligible for group contributions. According to statistics which they have provided, between 92.3% and 99.9% of all Swedish subsidiaries have a common ownership of more than 90%.²

It would therefore appear that the interest deduction disallowance seems unlikely to apply in practice to conventionally taxed resident groups of commercial companies, and if so only to specific and extremely rare – if not inexistent - cases of clear abuse.

In view of the above, the Commission would be grateful if the Swedish Government could reply to the following additional questions.

Question

1. Could the Swedish Government explain whether the interest deduction disallowance would apply in a situation where the loan is granted between Swedish conventionally taxed commercial companies and the interest deduction would be equated by a corresponding taxable interest in the hand of the lender?
2. Does the Swedish Government have any comments on the complainants' analysis as outlined above?

---

² The reason for the result being expressed as an interval is that there were ambiguous data concerning some companies in the survey.

Finansdepartementet

Europeiska Kommissionen
Generalsekretariatet för skatte- och
tullunionen
B-1049 Bryssel
Belgien

**Kompletterande frågor om avdragsrätten för ränta som betalas avseende
koncerninterna lån (EU Pilot 4437/13/TAXU-Sweden)**

---

1. Inledning

Den 20 mars 2013 svarade Sverige på kommissionens frågor om de svenska ränteavdragsbegränsningsreglerna i 24 kap. 10 b–10 f §§ inkomstskattelagen (1999:1229), i lydelse från den 1 januari 2013. Enligt kommissionen förefaller reglerna innebära en inte rättfärdigad restriktion mot artikel 49 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt artikel 31 i avtalet om det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Av regeringens svar framgår att Sverige anser att ränteavdragsbegränsningsreglerna inte innebär någon inskränkning av etableringsfriheten. Vidare anser regeringen att om en sådan inskränkning ändå skulle anses föreligga, så kan reglerna rättfärdigas och är proportionerliga.

Därefter har kommissionen i en skrivelse den 8 maj 2013 ställt två kompletterande frågor till Sverige, vilka har besvarats den 3 juni 2013.

I en skrivelse den 21 juni 2013 ställer kommissionen ytterligare frågor till Sverige. För det första frågar kommissionen om ränteavdragsbegränsningarna skulle vara tillämpliga i en situation där lånet har lämnats mellan två svenska konventionellt beskattade kommersiella företag och där ränteavdraget skulle balanseras av en motsvarande beskattningsbar ränteintäkt hos långgivaren. Därutöver frågar kommissionen om den svenska regeringen har några kommentarer till den analys som klagandena i ärendet har gjort. Mot bakgrund av denna analys förefaller det, enligt kommissionen, osannolikt att ränteavdrag skulle nekas i praktiken när det gäller konventionellt beskattade kommersiella

företagsgrupper och i så fall endast i mycket ovanliga situationer där det är tydligt att det rör sig om missbruk. Enligt klagandena skulle det krävas en s.k. joint venture-situation där ett bolag är i en förlustposition och alla ägare accepterar att stödja verksamheten genom att föra över kapital för att få en ränteintäkt i lika delar. Klagandena anför vidare att den absoluta merparten av svenska företagsgrupper är helägda och omfattas av möjligheten att lämna och ta emot koncernbidrag.

2. Den svenska regeringens svar

Fråga 1

Enligt kommissionen verkar det refererade uttalandet i propositionen bekräfta att undantaget till tioprocentsregeln inte är avsett att gälla för lån mellan svenska bolag, eftersom ränteavdraget i sådana situationer skulle balanseras av en motsvarande skattepliktig ränteintäkt hos långivaren. Detta är dock inte en korrekt slutsats. Uttalandet i propositionen är avsett att ge vägledning i vissa specifika situationer som några av remissinstanserna pekat på som oklara när det gäller tillämpningen av undantaget. Frågan i dessa situationer är således om det föreligger en väsentlig skatteförmån enligt undantaget när ett svenskt moderföretag lånar pengar från sin svenska internbank för att lämna ett kapitaltillskott till ett dotterföretag i ett annat land för att dotterföretaget ska få en skattefördel i det landet. I en sådan situation uppkommer ingen väsentlig skatteförmån i undantagets mening eftersom ränteavdraget hos det svenska moderföretaget balanseras av en motsvarande ränteintäkt hos den svenska internbanken. Då behöver skälet för att lämna kapitaltillskott till dotterföretaget inte undersökas vid tillämpning av undantaget. Detta innebär dock inte någon generell befrielse från undantaget avseende lån mellan svenska konventionellt beskattade företag. Även om ett ränteavdrag balanseras av en motsvarande ränteintäkt kan avdrag således nekas om omständigheterna är sådana att en väsentlig skatteförmån uppkommer med anledning av skuldförhållandet. Som regeringen har nämnt i sitt svar den 3 juni 2013 är ett exempel som regeln är avsedd att träffa när stora skattemässiga underskott flyttas mellan företag, främst av skatteskal, med hjälp av ränteavdrag.

Fråga 2

Den svenska regeringen vill för det första påpeka att det inte bara är dotterbolag som omfattas av ränteavdragsbegränsningsreglerna utan även intressebolag omfattas. I vart fall ägarandelar strax under 50 % kan

medföra att ett företag anses som intressebolag. Enligt Finansdepartementets uppgifter ägdes ca 91 procent av dotterbolagen till mer än 90 procent av sitt moderbolag år 2010. Vidare utgör företag som ägs till mellan 40 och 90 procent ca 7,4 procent av det totala antalet intresse- och dotterbolag. Antalet företag inom denna kategori uppgick till ca 6 000. Det kan konstateras att de företag som inte omfattas av koncernbidragsreglerna men som skulle kunna omfattas av ränteavdragsbegränsningsreglerna därmed är relativt många till antalet. Regeringen vill även framhålla att den omständigheten att räntebetalningar på interna lån mellan konventionellt beskattade aktiebolag, mellan vilka det föreligger koncernbidragsrätt, inte kommer att träffas av undantaget är en konsekvens av koncernbidragsreglerna. I sådana situationer uppkommer ingen väsentlig skatteförmån.

När det gäller det av kommissionen åberopade exemplet har den svenska regeringen följande kommentarer. Joint venture är ett begrepp som kan definieras på olika sätt. Regeringen ställer sig frågande till vad som åsyftas med joint venture i detta sammanhang. Ränteavdragsbegränsningsreglerna gäller sådana företag som omfattas av en särskild intresse-gemenskapsdefinition. Enligt denna definition anses företag vara i intressegemenskap med varandra om ett av företagen, direkt eller indirekt, genom ägarandel eller på annat sätt har ett väsentligt inflytande i det andra företaget eller om företagen står under i huvudsak gemensam ledning. Begränsningsreglerna är således inte avsedda att endast gälla i joint-venture situationer avseende ränteavdrag mellan svenska konventionellt beskattade företag. Som kommissionen nämner i sin skrivelse framgår det av förarbetena¹ till ränteavdragsbegränsningsreglerna att vid tillämpningen av undantaget till tioprocentsregeln ska en bedömning göras i varje enskilt fall med beaktande av samtliga relevanta omständigheter för att avgöra om det huvudsakliga skälet till att transaktionerna vidtagits och avtalsförhållandena uppstått är att intresse-gemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån. Av detta följer att om förutsättningarna för att neka avdrag med stöd av undantaget till den s.k. tioprocentsregeln är uppfyllda måste bedömas vid rättstillämpningen i det enskilda fallet. Någon vägledande rättspraxis finns ännu inte när det gäller avdrag för lån mellan svenska konventionellt beskattade företag.

Den svenska regeringen står naturligtvis till kommissionens förfogande med ytterligare upplysningar i detta ärende om så önskas.

Finansråd

---

¹ Se prop. 2012:13:1 s. 252